

KIYI

PAKİZE BARIŞTA

Murat Gülsoy'un yeni hikâye kitabı: 'Tanrı Beni Görüyor mu?'

Edebiyat, insanın yalnızlığına ve buna bağlı olarak bireyin fark edilmekle ilgili varlık sorununa deva olma çabasıdır hep. Bu yalnızlık, aslında tüm zamanlar için geçerli bir yalnızlıktır.

Yazı, bu varoluşsal yalnızlığa devadır işte.

Ve galiba, başka çaresi de yoktur zaten.

Modern zamanlar, bu olgunun önemini daha da fazla işaretler.

Yazar, okuruna sadece yazdığını okutan değil, onun bir tür koruyucusu da oluyor sanki artık.

Murat Gülsoy, yeni yayımlanan *Tanrı Beni Görüyor mu?* adlı kitabında yer alan hikâyelerde, okuruyla göz göze, nefes nefese bir muhabbete girmiş; bu muhabbet acılı, sarsıcı, sarsıntılı, hatta irkiltici olsa da, önünde sonunda içinde savrulduğu hayat girdabı üzerine okuru düşündürmeye zorluyor bence; okurun içinde depolanmış bir büyük çılgılığı, yazısının içindeki çılgınlıkla buluşturup, ortaya edebî bir altüst oluş feryadı salıyor: "Tek başına oynanan bir köşe kapmaca oyununda ortada kalmaktan korkulur mu? Bu sorunun kendisinden korkuyorum asıl. Bu soruyu sorabilmemden. Kimbilir daha ne korkunç şeyler soracağım kendime. Bu köşede durdukça."

Murat Gülsoy'un hikâye kahramanları korkuyorlar. Çoğu, ölümü yaşamaktan değil, ölümü hissetmekten, bir türlü çözemedikleri dünyevi bir kozmik muammanda buluşma ihtiyacının bir türlü karşılanamayacağından, geçmişin gölgelerinden korkuyorlar.

Zihnin bulanıklığının bir türlü netleşmemesinden çekiniyorlar.

Olup biteni manalandıramamaktan huzursuzlar: "Zaman geçerken azalıyor. Büyürken küçülüyoruz. Yaşadıkça yaşayacağımız azalıyor. Aramızda bıraktığımızdan başkası yok. Yalnızız. Başkalarının olduğu hissi olmasa çıldırabiliriz. Bir başka çıkış... Bir kapı daha. Kimbilir? Bir kapı daha. Bir başka çıkış..."

Küçülürken çoğalan ve aynı zamanda büyürken azalan modern fraktal hayat yorumuna sahip bir edebiyatı var, yazarın.

Tanrı Beni Görüyor mu? adlı kitapta yer alan hikâyelerinde, güçlü ve ilginç rüya anlatımları kurgulamış. Rüyanın hayattan, uyanıklıktan daha gerçek olabileceği; kendine ait daha sağlam bir gerçekliğe yaslanabileceği ihtimalini de sorgulama rasatının içine yerleştirmiş. Hayal kurma, rüya, iç dünyalara sığınma, gerçekliğin varoluşsal sertliklerine dayanamayarak kaçışlar.. bir tür hayatın absürtlüğünün sergilenmesi oluyor. Yazar, varlığın varlığının içinden sıyrılarak geçiyor. Ve ortaya bütünsel bir hayat yorumu çıkıyor.

Murat Gülsoy'un, popüler-entelektüel bir edebiyatı var; bu yazı biçimine -ki, belki de ideal olan budur- çok hâkim bence. Bu dil içinde okurun dikkatini çekebilecek -bu coğrafyada epeyce bir zamandır unutturulmuş olan- bazı önemli farkındalıklara da odaklanıyor: "Ben üçe gidiyordum, o ilkokulu bitirmek üzereydi. Oysa aramızdaki asıl fark sınıfsaldı. Daha sonraki yıllarda da bunu asla itiraf etmedim kendime. Tüm küçük burjuva gençler gibi kendimi sınıfsız hissettiğim için olabilirdi bunun nedeni. Ya da zaten iki kocaman yıl vardı Arzu'yla aramızda, bir de sınıf farkı iyiden iyiye uzaklaştırdı bizi."

Tanrı Beni Görüyor mu sorusu, yazarın edebî titizliği ve dikkatinin yanı sıra; entelektüel birikiminin ve duyarlılığının neredeyse doğal bir zorunluluğu; kitaba adını veren hikâyede Murat Gülsoy, varlık sorununu, düzüne ve tersine akan paralel dünyalar misali, okurun anlayışına ve şefkatine sunuyor.

Murat Gülsoy, yazının içinde yazısını arıyor.

Tuhaf ama hayırlı bir tedirginliği var.

Yazısıyla yüzleşiyor:

"(büyük bir boşlukta ilerliyorsunuz
arada sırada karşınıza cümle öbekleri çıkıyor
siz devam ediyorsunuz
çöl gibi bir yer işte
noktasız virgülsüz sonsuza doğru uzanıyor
bunca boşluğun içinde sizi ayakta tutan tek şey
merak

nedir bu cümleler

kim neyi anlatıyor

sonunda ne var

kim var

sadece bir ses mi

harfler mi

nasıl bir çöl bu

yazı çölü)"

İçinde farklı anlatım biçimlerine sahip hikâyeler olan *Tanrı Beni Görüyor mu?* modern edebiyatımızın zihin ve duygu açıcı eserlerinden.

Olağanüstü etkileyici hikâyelerin yer aldığı bu kitap, Vergilius'un "Gerçekler de gözyaşı döker" deyişini hatırlatıyor bana.

(*Tanrı Beni Görüyor mu?* Murat Gülsoy, Can Yayınları)

pakizebarista@gmail.com